

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/108/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816203181
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2018:8816203181.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava -mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, AK Karadžičova 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: Ľ. T., F.. XX. XX. XXXX, T. S. XXX/XX, XXXXX R. F. Q., zast.: AK JUDr. Igor Šafranko, advokát, ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie sumy 1.417,49 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu v časti 276,02 eur z a m i e t a .

II. Žalovanému p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. podal dňa 25. 04. 2016 na tunajšom súde žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 1.417,49 eur s úrokom z úrokom z omeškania 8,00 % ročne od 16.03.2016 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Svoje podanie odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 29. 07. 2011 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 40682317. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom 22,80% a žalovaný mal schválený úverový rámec 600 eur a bol povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 20 eur. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobcu. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 06. 03. 2016 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 06. 03. 2016 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1.417,49 eur. Konečný dlh žalovanej z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 1.417,49 eur. Žalovaný si nespĺnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 06. 03. 2016, t.j. v lehote splatnosti do dňa 15. 03. 2016. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení vo výške určenej Nariadením Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 16.03.2016 do zaplatenia.

2. Rozsudkom 4C/108/2016 zo dňa 02. 11. 2017 súd vo veci rozhodol a to tak, že zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 276,02 eur s 8 % úrokom z omeškania ročne od 16.03.2016 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,06 %.

3. Proti uvedenému rozsudku, a to výroku, ktorým ho súd zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 276,02 eur s prísl. a proti výroku o trovách konania podal odvolanie žalovaný. Podľa jeho názoru nedošlo k platnému ukončeniu zmluvy z dôvodu, že mu nebola doručená písomnosť. Dôsledkom neukončenia zmluvy bolo, že banka nemohla platne postúpiť živý úver na nebanku a z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu bolo potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Nakoľko žalobca nie je subjektom, ktorý predmetný úver poskytol, postúpenie pohľadávky bankou na žalobcu sa musí riadiť ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., podľa ktorého ak aj napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe. Poukázal v tomto smere na absolútne prevažujúcu judikatúru Krajského súdu v Prešove, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici pod spisovou značkou 13Co/204/2016, Krajského súdu Košice 3Co/220/2016, 5Co/222/2016, Krajského súdu v Trenčíne 4Co/244/2016 a Krajského súdu v Trnave 24Co/46/2016 a 5Co/103/2016. Ďalej poukázal na právnu úpravu obsiahnutú v § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., z ktorého vyplýva, že úver možno postúpiť len na subjekt oprávnený poskytovať úvery. Ak by sa vychádzalo z fikcie doručenia podľa článku II. bod 74 obchodných podmienok pre vydania používania kreditných platobných kariet, čo považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, aj tak by bol napadnutý rozsudok nesprávny. V tomto prípade by išlo o to, že ak došlo k ukončeniu zmluvy listom z 02.05.2013 a žaloba bola podaná 25.04.2016, boli by nepremlčané maximálne dve splátky po 30 eur, a to za apríl a máj roku 2016. Na premlčanie upozornil na pojednávaní uskutočnenom 15.08.2017, a preto mal súd postupovať v súlade s ustanovením § 5 b) zákona č. 250/2007 Z.z.

4. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalovanému právnym predchodcom žalobcu na základe zmluvy o pôžičkovej karte Triangel zo dňa 29.07.2011 pod č. 40682317, pre absenciu obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k), i), f), j) a y) zákona č. 129/2010 Z.z., v súlade s ustanovením § 11 citovaného zákona. Tento právny záver nebol spochybnený ako žalobcom, tak aj žalovaným. Na rozdiel súdu prvej inštancie, však odvolací súd konštatoval, že podľa výpisu z účtu pôžičkovej karte žalovaný čerpal poskytnutý úverový rámec v rozsahu 1 250,02 eur, avšak v prospech právneho predchodcu žalobcu realizoval úhrady v celkovej výške 988,94 eur, teda rozdiel predstavuje sumu 261,08 eur v rozpore s priznanou výškou pohľadávky súdom prvej inštancie. S poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru, celkovú výšku čerpaného úverového rámca v sume 1 250 eur a dohodnutú splátku úveru vo výške 20 eur (viď výpis z účtu k pôžičkovej karte) bol žalovaný povinný poskytnutý úverový rámec splatiť najneskôr v mesiaci november 2016 (1 250 eur / 20 eur = 62 a pol kalendárneho mesiaca). Keďže žalovaný v prospech právneho predchodcu žalobcu realizoval celkovo úhrady vo výške 988,94 eur naposledy úhradou v januári roku 2013, uhradil tak splátky splatné až do októbra roku 2015, pričom dlžná suma vo výške 261,08 eur predstavuje nesplatené splátky úverového rámca splatné od novembra roku 2015 do novembra roku 2016. Podľa článku X. bodu 63 obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. bodu 63, zmluva o vydaní a používaní karty zaniká odstúpením od zmluvy, dohodou strán alebo výpoveďou ktorejkoľvek z nich. Podľa bodu 64 obchodných podmienok, je banka oprávnená kedykoľvek zmluvy vypovedať. Výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť okamihom doručenia výpovede. Výpoveď zmluvy zašle banka klientovi písomne doporučenou listovou zásielkou alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné klientovi. Z uvedeného zmluvného dojednania vyplýva oprávnenie banky (právneho predchodcu žalobcu) zmluvu o vydaní a používaní karty vypovedať, ktoré mala využiť podaním zo dňa 02.05.2013 (č.l. 43), avšak s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, žalovaný v čase výpovede nebol v omeškaní so žiadnym zo splatných záväzkov zo zmluvy. Okrem iného je nesporné, že veriteľom zmluvného vzťahu bola Všeobecná úverová banka, a.s. ale zmluvný vzťah vypovedala spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. na podaní záhlaví označenom Slovenské kreditné karty, pričom súd prvej inštancie v súlade s postupom podľa § 295 CSP nevykonal dôkazy preukazujúce, či uvedený subjekt bol oprávnený za veriteľa realizovať právne úkony smerujúce k zániku zmluvného vzťahu. Taktiež sa nezaoberal námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu nepreukázaním platného postúpenia pohľadávky voči

žalovanému z pôvodného veriteľa - banky v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Už v predchádzajúcej rozhodovacej praxi, od ktorej odvolací súd nevidí dôvod sa odkloniť, bol k aplikácii § 92 ods. 8 zákona o bankách v obdobných prípadoch zaujatý nižšie uvedený názor. Podľa neho aktívnou vecnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou súdneho konania. Preto nepostačuje, aby žalobca v súdnom konaní aktívnu vecnú legitimitáciu preukázal len oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi, ale je potrebné preukázanie platného postúpenia pohľadávky. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak dlžníkovi postúpenie oznámil postupca, dlžník nemá právo požadovať preukázanie postúpenia zmluvou o postúpení pohľadávky. To však platí len vo vzťahu k dlžníkovi, teda presnejšie vo vzťahu medzi účastníkmi zmluvy o postúpení pohľadávky na jednej strane a dlžníkom na strane druhej, nie vo vzťahu k súdu. Súdna prax sa už odklonila od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo/210/2001, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimitáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 2Obo/49/2008 zo dňa 14.05.2008, ako aj z rozsudku zo dňa 28.01.2009 pod sp. zn. 1Cdo/76/2007, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky je súd povinný prihliadať k úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu- zmluvy o postúpení pohľadávky. K správnosti týchto záverov sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení pod sp. zn. IV.ÚS 337/2012 zo dňa 03.07.2012. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 v znení účinnom k 14.09.2016, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Citované ustanovenie neupravuje len administratívne povinnosti banky pri ochrane bankového tajomstva, ale stanovuje podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou, ide teda o lex specialis vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky. Tomu nasvedčuje jednak znenie citovaného ustanovenia, ako aj jeho zaradenie do časti zákona o bankách, ktorej nadpis znie: „Ochrana klientov a bankové tajomstvo“. Účelom tohto ustanovenia teda nie je len ochrana bankového tajomstva, ale aj ochrana klientov banky. Stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky uvedené v tomto ustanovení splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. Bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon by bol absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu musí súd prihliadať ex offico. V danom prípade sa odvolací súd stotožnil s námietkou žalovaného, že výpoveď zmluvy a vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžného zostatku zo dňa 02.05.2013, s poukazom na vyššie uvedený právny názor odvolacieho súdu, nespĺňa náležitosti výzvy predpokladanej ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto v prípade nezmenenej dôkaznej situácie by takéto postúpenie pohľadávky pre rozpor s vyššie citovaným zákonným ustanovením malo za následok neplatnosť postúpenia pre jeho rozpor so zákonom. Na základe uvedeného, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvej inštancie bude posúdiť aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v spore s poukazom na vznesenú námietku žalovaného pred rozhodnutím súdu prvej inštancie o neplatnosti postúpenia pohľadávky bankového subjektu na nebankový pre rozpor s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách a vo veci opätovne rozhodnúť.

5. Súd podľa pokynu Krajského súdu v Prešove vykonal dokazovanie

6. Pôvodný veriteľ VÚB, a. s. prostredníctvom spoločnosti Consumer Finance Holding ako jeho zástupcu na základe plnej moci a žalovaný ako klient uzatvorili dňa 29. 07. 2011 Zmluvu, tak ako to vyplýva zo Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Triangel. Žalovaný požiadal o poskytnutie karty s úverovým rámcom 900,- eur a výškou mesačnej splátky 30,- eur. Žalovaný podpisom tejto zmluvy vyhlásil, že pred jej podpisom sa oboznámil so VPP. Podľa Článku V. posledný odsek žiadosti, prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s. vydávanej v spolupráci s CFH. Účinnosť zmluvy je viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými sú zaslanie potvrdzujúceho listu a prevzatie PIN kódu klientom. Cenník a Potvrdzujúci list sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy.

7. V zmluvných podmienkach pred vymedzením pojmov je uvedené, že konanie správcu (spoločnosť Consumer Finance holding, a.s.) v súlade s Obchodnými podmienkami sa považuje za konanie banky.

8. Listom zo dňa 02. 05. 2013 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vypovedala zmluvu č. XXXXXXXXXXXX žalovanému a vyzvala ho k úhrade 757,41 eur. Uvedená zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote.

9. Žalovaný (aj vzhľadom na závery KS v Prešove) uhradil poslednú splátku v mesiaci október 2015 a teda žalovaný bol v omeškaní až so splátkou v novembri 2015.

10. V zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

11. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

12. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

13. Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení (§ 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka).

14. V § 528 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú

hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. V zmysle § 2 písm. a), a b), Zákona, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

23. V zmysle § 92 ods. 8 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Postúpenie pohľadávky je upravené v ustanoveniach § 524 a nasl. OZ. Postúpením pohľadávky treba rozumieť zmenu v subjekte záväzkového vzťahu, konkrétne zmenu v osobe veriteľa, keď na základe zmluvy medzi pôvodným veriteľom a treťou osobou postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku, ktorú má v čase postúpenia voči dlžníkovi, novému veriteľovi a to aj bez súhlasu dlžníka. V danom prípade sa však VÚB, a.s. ako banka a pôvodný veriteľ pri postúpení pohľadávky žalovanej na inú osobu musí riadiť okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka aj ustanovením §92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko ten má vo vzťahu k Občianskemu zákonníku povahu lex specialis.

25. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postúpenia pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol klient s plnením pohľadávky v omeškaní aspoň 90 dní a zároveň to, aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Písomnú výzvu banky dlžníkovi na splnenie dlhu ako nevyhnutnú podmienku platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v uznesení sp.zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávku banka nemôže postúpiť a ak tak aj napriek tomu urobí, potom takéto postúpenie je svojím obsahom a účelom v rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

26. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu-žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou

súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

27. Povinnosťou banky (právneho predchodcu žalobcu) pred postúpením pohľadávky bolo písomne vyzvať dlžníka (žalovaného) na splatenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy žalovanému, ako zákonného predpokladu pre spôsobilé postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

28. Postupca, ktorému banka pohľadávku postúpila je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku nepretržite 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka, nakoľko doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/47/2016 zo dňa 24.02.2016).

29. Súd má za to, že výzva uvedená v § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je právnym úkonom, čo znamená, že platnosť resp. neplatnosť tejto výzvy sa nemožno domáhať v konaní pred súdom. Ide o tzv. faktický úkon, ktorý je však nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu a to postúpenia pohľadávky zo strany banky. V prípade ak tento faktický úkon nebol vykonaný, neplatným bude následný právny úkon .

30. Žalobca síce doložil tunajšiemu súdu list zo dňa 02. 05. 2013 adresovaný žalovanému, v ktorej VÚB, a.s. /Consumer Finance Holding, a.s./ vypovedá zmluvu žalovanému a vyzýva ho k okamžitej splatnosti celého dlhu, následne však nepreukázal, že uvedený list, resp iná výzva bola žalovanému aj skutočne doručená. Ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde, treba analogicky použiť aj pri doručovaní faktického úkonu banky, pre ktorý je stanovená písomná forma a ktorý môže mať právnu relevanciu pre posúdenie následnej platnosti alebo neplatnosti postúpenia pohľadávky bankou iba v prípade, ak sa dostane do dispozičnej sféry dlžníka, ktorému bol zasielaný. V danom prípade preukázanie doručenia písomnosti je teda na žalobcovi. Žalobca však v danom prípade nepreukázal, že by vyššie uvedená písomnosť bola žalovanému doručovaná, že sa dostala do dispozičnej sféry dlžníka a preto má súd za to, že nebola splnená podmienka nevyhnutná pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou a zmluvu o postúpení pohľadávok treba považovať v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka za neplatnú (obdobný názor vyslovil aj Okresný súd Prešov v rozhodnutí sp.zn. 9C/185/2014 zo dňa 30.04.2015, Okresný súd Stará Ľubovňa v rozhodnutí sp.zn. 2C/82/2014 zo dňa 31.05.2014).

31. V danom spore žalobca súdu nepreukázal splnenie podmienky platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď nepreukázal, že jeho právny predchodca (banka) doručil žalovanému pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomnú výzvu na zaplatenie pohľadávky a teda nepreukázal, že je v spore aktívne vecne legitimovaným subjektom. Navyše z dokazovania súdu vyplýva, že v čase zaslania listu zo dňa 02. 05. 2013 nebol žalovaný 90 dní v omeškaní, čím nebola splnená ďalšia podmienka na postúpenie pohľadávky.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže v konaní nebolo preukázane, že žalobca nadobudol platne pohľadávku voči žalovanému, súd žalobu žalobcu zamietol časti z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zo strany žalobcu na podanie takejto žaloby (obdobný názor vyplýva napr. aj z rozsudku OS Prešov sp.zn. 9C/185/2014, rozsudku OS Považská Bystrica sp.zn. 3C/195/2014, rozsudku KS Trenčín sp.zn. 6Co/603/2015).

33. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

34. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Žalovaný mal vo veci úspech a preto súd zaviazal žalobcu na trovy konania pred súdom 1. inštancie ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100%.

36. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranov a nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.